

ένα διμοιριόν τάσσει του |⁵⁴ καὶ <ξ>να ποδάρι τοῦ βοδιοῦ. Τά|⁵⁵σσει καὶ ὁ πεθερὸς τῆς νύφης δι|⁵⁶ὰ πατίκιν τὸ χωράφιν τὸ ἔχον |⁵⁷ εἰς {σ}τοῦ Πάομα τὸ ἀλώνιν ἀπὸ |⁵⁸ κάτω. Ἀκόμη λέγει ὁ Κώστας τὸ |⁵⁹ πῶς διὰ τὰ πράμματα καὶ σπί|⁶⁰τα ὅπου ἔχαλασε τῆς συ|⁶¹βίας {σ}τον τῆς Καλῆς, τῆς δίνει τοῦ |⁶² Μολυβοχωράφον τὸ πρᾶμμα, |⁶³ νὰ τὸ κάμη σὰ θέλει. Μάρτυρες |⁶⁴ ἐπὶ τούτῳ Στέφανος τοῦ Γκανού-
ρου |⁶⁵ καὶ Θωμᾶς Κουλουπῆς καὶ Γεώρ|⁶⁶γης Σκαρλάτος καὶ Μιχάλης Κον|⁶⁷λου-
πῆς καὶ Ἰω(άννης) τοῦ Κωστάκη. Τὰ |⁶⁸ δὲ ἐπίκοιπα πράμματα ὅπου τοῦ δίνονται |⁶⁹
περισσότερα ἀπὸ τές προτιμές {σ}τον, τοῦ |⁷⁰ τὰ δίνω δὶς ἀδελφομοῖδι.—

|⁷¹ + *Mηνὶ <Ι>ονταρίῳ - ζ - (ῳδῷ) - ζ - ἔτος |⁷² αχζ'.*

|⁷³ + *"Εγινε τὸ παρὸν γράμμα διὰ |⁷⁴ χειρὸς ἡμῶν νηκιτα δομε|⁷⁵στηχουν καὶ νοταρησοῦν.—*

19 Ἐπηκόα, ἀγία Ἐπακοή. 26. Τζουρούγκαν. 26. *εἰν = εἶναι.*

4

Προικοσύμμφωνον τῆς 9 Ἰανουαρίου 1606. — Ἐκ κώδικος τῶν ἑτῶν 1601 — 1616 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Βέσσας τοῦ νοταρίου Νικήτα Δεμεστίχου. [Βιβλιοθήκη Γεωρ-
γίου Ἰ. Ζολώτα, Ἀθῆναι].

Ολόκληρον τὸ ἔγγραφον εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς χειρὸς τοῦ νοταρίου καὶ ἀνευ τονισμοῦ.

+ *Μιχάλη Παχνοῦ.*

|¹ + *K(ύρι)ε Ἰ(ησο)ῦ X(ριστ)ὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸ παρὸν συνά|²λ-
λαγμα ἐλόγησον. Χήρα Καλὴ τοῦ ἐκείνου μακαρίου |³ Γεώργη Καλογεώργη ἔχουσα
κόρην ὀνόματι Σο|⁴φία ἔννομο οὖσα τῇ ἡλικίᾳ καὶ χρόνων μετρίων σύζε|⁵ξογ αὐτὴν
μετὰ τὸν |⁶νίδον ἀπὸ Σιδέρου Παχνοῦ ὀνόμα|⁶τι Μιχάλην, ὡς ὁρίζον οἱ θεῖοι καὶ
ἴεροι νόμοι καὶ τοῦ Χ(ριστο)ῦ |⁷ ἡμῶν ὑποτύπωσις. Ἐν πρώτοις μὲν δίνει ἡ πε-
θερὴ ἀ|⁸τοῦ καὶ ὁ νίδος ἀπὸ Νικόλας πρὸς τὸν γαπρὸν ἀπὸν καὶ |⁹ τὴν νύφην ὁρ-
γυιὲς - ιγ - διὰ προτιμές, νὰ τές διαλέ|¹⁰ξῃ ὁ γαπρὸς ὅπου θέλει, φυλάττοτα τὰ γερο-
θρόφια |¹¹ <ηγον> τοῦ Λουβέρα τὸ χωράφιν καθὼς εὑρίσκεται καὶ τοῦ Ἀγίου |¹²ον
Ἰω(άννου) τὸ χωράφιν ὃσον ἀπομείνῃ τοῦ γαπροῦ μὲ <> τὸν |¹³αὐτό, νὰ τὸ πάρη
ἀπὸ ὅγοιαν μερεὰν θέλει ὁ γαπρὸς |¹⁴ καὶ ἀπὲ τὸν ἀπομείνατα πράμματα, ἡμερα,
ἄγρι|¹⁵α σὺν τοὺς σκίνους νὰ πάρῃ ὅτι ἀδελφομοῖδι τον κατὰ |¹⁶ τὴν τάξιν τοῦ τό-
που, φυλάττοτα τὰ ἐδικά της, ηγον |¹⁷ τῆς πεθερᾶς, νὰ τὰ ἔχῃ ἔως ὅπου νὰ ζῆ, καὶ
ἔδη|¹⁸μούτον της νὰ ἔχῃ ἀδελφικὴ μερίδα δίνει τον |¹⁹ καὶ σπίτιν τὴν τὸ ἔχει
ἀγορὰν ἀπὸ τὸν Χριστόδουλον νὰ |²⁰τὸ<ς> πάρῃ μὲ τὸ κατάχαμαν ἀτάμα κατὰ πῶς
ε<ν>ρίσ|²¹κεται διὰ νὰ ζῆ ἀπὸν τάσσει τον καὶ διὰ προυκίν - κού|²²πα τὴν ἔχα, ζω-
νάρι τὸ ἔχα, <σ>τρῶμα τὸ ἔχει, παπλώματα |²³- β - σετόνιν - α - φονστάρια - β -
πούστους - β - ματή|²⁴λια - ζ - σκούφιες - β - σύχρονσα - σιβαρταρεὰν τὰ |²⁵γ ἔχει, πι-
θόπουλον α, νὰ τὸ διαλέξῃ ὁ γαπρὸς οἶον θέ|²⁶λει, δέτρα - ζ - ἀπὸ πᾶσα λογῆς - α -*

ἀργαστῆριν τὸ |²⁷ ἔχει, γιμενὰ γ - μετὰ αὐτὸν νὰ πάρῃ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τὴν |²⁸ ἀπιδεὰν μετὰ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ νὰ πλερώη κανένα τέ|²⁹ λος ἀπάνω εἰς τὴς προτιμές, μόνον κοινὴν - α - τὴν δο|³⁰ γυνιάν καὶ τὰ ἐπίλοιπα δέτρα νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κάμη |³¹ ὁ γαπός, ἥγου τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου. Λίνει καὶ ὁ πεθερός τῆς νύφης διὰ ἐπατίκιν τὴν σκάλαν τὴν ἔχει |³³ εἰς τὰ Κρατία. Λίνει καὶ ἡ πεθερὰ τοῦ γαποῦ ἐ|³⁴ πατίκιν εἰς τὸν Νεοόμυλον τὸ ἀπάνω σκαλίν το. Ἐγρά|³⁵ φην εἰς τὸν {ν}οίκον τοῦ γαποῦ, μηνὶ Ἰουναρίῳ θ|³⁶ + ἔτος αχς'.

|³⁷ + Μάρτυρες Μιχάλης τοῦ Σέργη Γορδάτου

|³⁸ + καὶ Νικόλας Φιλιμάτης τοῦ Κώστα

|³⁹ {+} καὶ Μιχάλης Φιλιμάτης τοῦ Ἰω(άννου) καὶ ἔτεροι.

|⁴⁰ + Ἐγινε τὸ παρὸν γράμμα διὰ χειρὸς ἡμῶν νηκι|⁴¹ τα δεμεστήζον καὶ νοταρήζον.

|⁴² Μετὰ αὐτὸν νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κάμη {ν} ὁ γαπός εἰς τὴν ἐλαίαν |⁴³ τὴν ἔχει εἰς {σ}τὰ Κρατία εἰς τὸ κάτω σκαλίν, κατὰ πὼς |⁴⁴ τὴν ἔχει τῆς ἐγγόνης μου δομένην.—

20. κατάχαμαν ἵσως κατάχυμαν, κατὰ τὸν Καθηγητὴν κ. Κ. Ἀμαντον.

5

Προικοσύμφωνον τῆς 2 Ἰουνίου 1607.—Ἐκ κώδικος τῶν ἑτῶν 1601—1616 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Βέσσας τοῦ νοταρίου Νικήτα Δεμεστίχου. [Βιβλιοθήκη Γεωργίου Ἰ. Ζολώτα, Ἀθῆναι].

Ολόκληρον τὸ ἔγγραφον εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς χειρὸς τοῦ νοταρίου καὶ ἀνευ τονισμοῦ.

+ Ἰω(άννου) Λούρα.

|¹ + *K(ύρι)ε Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ὲ δ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς ἀμὴν καὶ τὸ |² παρὸν συνάλλαγμα εὐλόγησον. Μιχάλης Φιλιμάτης τοῦ Ἰω(άννου) ἔχει ἀδελφὴν ὀνόματι Σοφίαν ἔννο|⁴ μο οὖσα τῇ ἡλικίᾳ καὶ χρόνων μετρίων σύζεξον |⁵ ἀτὴν μετὰ τὸν νίδον ἀτοῦ Γεώργη Λούρα ὀνό|⁶ ματι Ἰω(άννην) ἀπὸ τὰ Μεστά, ὡς δρίζον οἱ θεῖοι καὶ ἵε|⁷ ροὶ νόμοι καὶ τοῦ Χ(ριστο)ῦ ἡμῶν ὑποτύπωσις. Ἐ{ν} πρώτοις μὲν |⁸ δίνει ὁ ἀτὸς Μιχάλης πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀτοῦ |⁹ καὶ πρὸς τὸν γαπόν διὰ προτιμές δογματεῖς |¹⁰ - ε - καὶ ἐμισῆν, νὰ πάρῃ ἀπέλιν - γ - καὶ χωρά|¹¹ φιν δυόμιση, νὰ τὰ διαλέξῃ ὅγα πρὸς δπον θέ|¹² λει, φυλάττοτα τῆς Πετροῦς τὸ ἀπέλιν τάσσει |¹³ τον καὶ δσπίτιν τὸ ἔχον ἀπὸ τῆς μάννας των, |¹⁴ φυλάσσοτα τὴν αὐλήν, μόνον νὰ τοῦ δώκῃ διεβα|¹⁵ τόν ἀκόμη τάσσει τον δέτρα - ε - ἀπὸ καθὰ λο|¹⁶ γῆς τὸ ἔνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τόπου καὶ ἀπὸ τὸ ἀ|¹⁷ πομείνοτά μου πράμματα, ἥν ἀπομείνουν, νὰ παίρῃ τὸ δι|¹⁸ δῃ ἐφάνη τὸ μερίδα· τάσσει τὰ ροῦχα τὰ ἔχει, ἥγου |¹⁹ πάπλωμα, σετόνι τὰ ἔχει, φουστάνια δύο, ποὺ |²⁰ στον τὸν ἔχει καὶ ἔνα ματήλαν καὶ τάττων καὶ |²¹ ἄλλα τὰ ἔχει, πιθόπουλον - α - νὰ τὸ διαλέξῃ, |²² βέργες τὲς ἔχει, δακτυλίδια - β - ἀργα|²³ στῆριν τὸ ἔχει, κτένια - β - τὰ ἔχει, φυλάττοτα |²⁴ τοῦ Πάτου τὸ κηπάριν νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κάμη |²⁵ ὁ γαπός.*

